

2023.07.18. Bibliaóra

Előfohász: „²⁵Nincs senkim rajtad kívül a mennyben, a földön sem gyönyörködöm másban. ²⁶Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kösziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!”(Zsolt 73,25.26.) Ámen

Ének: 277:1-5 „Gondviselő jó Atyám vagy...”

Előima:

Istenünk Hozzád fordulunk ma is. Rád bízunk a mi ügyünket. Te, aki hatalmas dolgokat műveltél a mai napig az életünkben, akinek kikutathatatlanok a tervei, s megszámlálhatatlanok a csodái –kérünk, cselekedj, halld meg kiáltásunkat, s válaszolj kérdéseinkre Igéd ereje által.

Megvalljuk Előtted, hogy nem vagyunk méltók minden nap megújuló kegyelmedre, de kérünk, könyörülj rajtunk. Tisztíts meg bennünket bűneinktől, rossz szokásainktól és adj tiszta szavakat a szánkba, hogy Téged dicsérjünk és Neked adjunk hálát mindazért, amit áldásként belecsepegtetsz a mindennapjainkba.

Bocsásd meg nekünk, amikor megfeledkezünk nagyságodról és hatalmadról. Bocsásd meg nekünk, ha a nekünk tett ígéreteid helyett arra figyelünk, amit emberek mondanak. Segíts elszakadni a fertőző és mindent jobban tudóktól, hogy egyedül Téged tekintsünk legfőbb tanácsadónknak és békességünk forrásának.

Tégy bennünket ma Uram céltábláddá, célozd meg szívünk hústábláit és szólj hozzánk Igéd erejével.

Küld el Szentlelked, aki hisszük, hogy ma is kész arra fújni, amerre Ő akar, s ma is képes szívünket megnyitni Igéd előtt. Kérünk, áld meg együttlétünket, őrizd gondolatainkat, hogy rád tudjunk figyelni és életünkbe beépíteni mindazt, amivel ma is keresel bennünket. A bűneinket elhordozó, értünk szenvedő, meghalt és feltámadt Krisztusért kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen

Ószövetségi ígerés: Jób könyve 18.

„¹Megszólt a súahi Bildád, és ezt mondta: ²Meddig finomkodunk még itt a szavakkal? Gondolkozzatok el, és aztán szálljunk vitába vele! ³Miért tartasz bennünket állatnak, és miért nézel ostobának? ⁴Ha magadat marcangolod haragodban, talán elpusztul miattad a föld, és elmozdul helyéről a kőszikla? ⁵Bizony, kialszik a bűnösök világossága, tüzük lángja nem ragyog. ⁶Elsötétül sátrában a világosság, mécsese kialszik mellette. ⁷Erőteljes léptei megrövidülnek, saját tervei okozzák bukását. ⁸Mert lába hálóba gabalyodik, és kelepcébe kerül. ⁹Sarkát csapda ragadja meg, és hurok feszül rá. ¹⁰Hurok van elrejtve számára a földön, és csapda az ösvényén. ¹¹Körös-körül félelmek rémítik, és kergetik lépten-nyomon. ¹²Éhesen várja a nyomorúság, és készen áll a veszedelem, hogy elbuktassa őt. ¹³Darabonként rágja le bőrét a kór, darabonként rágja le róla a halálos betegség. ¹⁴Kirángatják biztonságos sátrából, és elhajtják a borzalmak királya elé. ¹⁵Sátrában nem az övéi laknak, lakóhelyére kénkövet szórnak. ¹⁶Alul elszáradnak gyökerei, és felül lefonnyad az ága. ¹⁷Emlékezete eltűnik a földről, és nem emlegetik nevét az utcán. ¹⁸Világosságból sötétségbe taszítják, a föld kerekességéről elúzik. ¹⁹Utódja és sarjadéka nem lesz népe között, senkje sem marad lakóhelyén. ²⁰Végnapján elszörnyednek a nyugaton lakók, és iszonyat fogja el a keleten lakókat. ²¹Bizony, így jár az álnokok hajléka, annak lakóhelye, aki nem akar Istentől tudni.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Jób könyvének fejezeteit lapozva a barátok rosszindulata nem nagyon halkul. Annak ellenére, hogy Jób őszintén kiönti lelkét Istene előtt, s egyedül hozzá menekül veszteségei után, a barátok a vigasztalás és a bátorítás helyett a feddést részesítik előnyben. Ebben a fejezetben a jutalmazás-büntetés elve kap teret.

Bildád a barát második beszéde van előttünk, aki Jób eddig megélt napjait úgy használja fel, hogy bemutassa általa, hogy a bűnösökre pusztulás és feddés vár. Bildád két kategóriába sorolja az embereket-az egyik a jók, a másik a rosszak. S szerinte, amit megélünk az ennek a két állapotnak a következménye.

1-4. v.

Bildád több személyt szólít meg, mintha valami újat akarna hallani. De láthatjuk, hogy hiába próbálnak a barátok Jóbbal vitatkozni, felesleges az egész, nem érdekli őt a barátok beszéde, mert van egy meggyőződése, ami mindent felülír.

Akinek ingje vegye hát magára: Bildád felveszi ezt az inget és megkérdezi Jóbot, hogy miért tartja őket állatnak és ostobának. Az ostoba alatt az olyan embert érti, aki az istenfélelem bölcsességéből semmit sem képes megérteni.

Bildád kijelentése utalás Jób egy korábbi válaszára:

Jób16:3-5: „³Vége lesz-e már az üres beszédnek? Vagy mi bajod van, hogy így válaszolsz? ⁴Én is tudnék úgy beszélni, mint ti, csak volnátok az én helyemben! Tudnék én is szép szavakat mondani nektek, csóválhatnám gúnyosan a fejemet. ⁵Szavaimmal erősíthetnélek titeket, ajkaim részvételével nyugtatgatnálak.”

Bildád meglátása szerint Isten igazságos ítélete az, ami Jóbbal történik. A rossz megkapta méltó büntetését. Jóbnak szinte a fejére olvassa, hogy ez a történet az ő története. Bildád szavai mögött ott van az irónia. Kozmikus képeket hoz elő Jóbot úgy leírva, mint aki a saját helyzete miatt azt gondolja, hogy feje tetejére állíthatja ezt a világot is.

5-21. v.

A bűnösök bűnhődnek, világosságuk egyszer kialszik. A világosság egyben a boldogságot is szimbolizálja. A sátoron függő lámpa alatt pedig a biztonságot is érthetjük. Ezeknek kialvása a bűnös büntetése, boldogságának megszűnése. A sötétben pedig már nem látja az ember, hogy merre menjen tovább. Míg a világosságban a lépések erőteljesebbek voltak, addig a sötétségben ezek a lépések megrövidülnek. Óvatosság, bizonytalanság, keresgélés jellemzi a sötétben járó lépteit. Saját tanácsa jelentheti számára a bukást.

6-Péld13,9,⁹„Az igazak világossága vígan ég, de a bűnösök lámpása kialszik.”.

8,9,10.-A vadászatból vett képek. –háló, kelepce, csapda, hurok, kötél

Saját félelmei hajszolják bele a veszedelembe és a nyomorúságba.

12-14: Először elveszti majd erejét, testét felemészti a betegség, végül elragadja a halál. Jób betegsége lassú lefolyású, de biztos pusztítására utal. A lepra volt az a betegség, amit a halál elsősülöttjének neveztek.

A borzalmak királya=alvilág, oda kell lépni elé, minden lépéssel-nappal közelebb kerül elé.

15-Bildád egy olyan világról ír, amelynek úgy kellene működnie, mint amit nem a jelen helyzet mutat, de ő ezt a világot várja. Képtelen az újragondolásra, nem képes a hit megújításában részt venni a tegnap gyermeke, ahogy ki is mondja magáról (8,9), de Isten gyermekei a jelenben kell, hogy éljenek.

20-Az egész földkerekség elborzad a gonosz sorsán.

Bildád nagy tévedésben él, amikor azt feltételezi, hogy Jób nem akar tudni Istenről. Jób válaszainak közös nevezője Isten léte. Az istenfélelem jelen volt az életében, bármilyen nyomorult is a jelenlegi helyzete szavai és tettei bizonyítják, hogy nem szakadt el az Úrtól.

Kedves Testvérek! Nem állhatunk így egyetlen emberhez sem a környezetünkben, mint Bildád Jóbhoz. A betegekhez, gyászolóinkhoz odalépve a veszteségek és fájdalmak között a mi feladatunk nem Isten ítéletének és büntetésének a hirdetése, hanem Isten kegyelmének a hirdetése, amit elsősorban Jézus Krisztusban mutatott meg nekünk. Jézusban, aki a bűnöst nem elutasította és elítélte, hanem leült vele egy asztalhoz, szólt hozzá és új életre hívta, amikor a bűnbocsánatot hirdette az irányába.
Ámen

Újszövetségi ígerés: 1Tim6,1-10

„¹Akik iga alatt görnyedő szolgák, a saját uraikat méltassák teljes tiszteletre, hogy Isten nevét és a tanítást ne káromolják miattuk. ²Akiknek pedig hívő uraik vannak, ne becsüljék le őket azért, mert testvérek, hanem annál szívesebben szolgáljanak nekik,

mert hívők és szeretettek, akik a jó cselekvésére törekszenek. Ezeket tanítsd és hirdesd!

Óvás a tévtanoktól és a pénzimádattól

³Ha valaki tévtanokat hirdet, és nem tartja magát a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédéhez és a kegyességhez illő tanításhoz, ⁴az felfuvalkodott, és nem tud semmit, hanem a vitatkozás és a szóharc betegségében szenved, amelyből irigység, viszálykodás, istenkáromlás, gonosz gyanúsítás származik. ⁵Ezek megbomlott elméjű és az igazságot elvető emberek torzsalkodásai, akik a kegyességet a nyereszkedés eszközének tekintik. ⁶Valóban nagy nyereség a kegyesség meglelégedéssel, ⁷mert semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle. ⁸De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. ⁹Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe, csapdába, sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket pusztulásba és romlásba döntenek. ¹⁰Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

1-2.v.

Pál apostol iga alatt görnyedő szolgálókról beszél. Az igit állatok számára találták ki, ezzel is kifejezve az elnyomást. Jézus az Ő tanítói hatalmát iganak mondja, de rögtön folytatja, hogy más igákkal szemben az könnyű. A rabszolga tulajdon volt az ókorban, azt csináltak vele, amit akartak. Tárgyként tekintettek rá. A keresztyén gyülekezetekbe azonban bekapcsolódhattak és átélhették az újjászületést Krisztusban.

A keresztyén rabszolgák viszonyáról beszél urukhoz. Abban az időben ez egy aktuális kérdésnek számított Pál pedig emlékezteti a szolgálókat arra, hogy a Krisztusban hívő szolga Krisztus felszabadítottja: „²²Mert az Úrban elhívott rabszolga az Úr felszabadítottja”(1Kor 7,22) A Krisztusban újjászületett rabszolga képes volt a nehezebb utat választani és tovább szolgálni urának. Követte Jézust és hitét megélte egy őt elnyomó közegben is.

Ha pogány volt az uruk, akkor a misszió felelőssége kötötte őket hozzá. Ha önkényesen otthagyták volna urukat a római birodalom törvényei szerint államellenességgel vádolták volna őket.

Ha pedig uruk keresztyén volt, akkor testvéri szereteten és a gyülekezet iránt végzett szeretetszolgálaton volt a hangsúly, mert ezzel rengeteget spóroltak a közösségnek, így nem törekedtek a rabszolgaság eltörlésére. 1Kor 7:20-22: „²⁰Mindenki maradjon abban a hivatásban, amelyben elhívott. ²¹Rabszolgaként hívatál el? Ne törődj vele! Ha viszont szabaddá lehetsz, inkább élj azzal! ²²Mert az Úrban elhívott rabszolga az Úr felszabadítottja, hasonlóan a szabadként elhívott a Krisztus rabszolgája.”

Még Jézus is elvégezte a szolgák feladatát, amikor megmosta a tanítványok lábát. A szolgák voltát kiemeli: „²⁷Mert ki a nagyobb? Az, aki asztalnál ül, vagy aki szolgál? Ugye az, aki asztalnál ül? Én pedig olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál.” (Lk22,27) Önmagát szolganak nevezi. Ő maga végezte el irányunkba a legnagyobb szolgálatot: Mk10,44: „⁴⁴és aki közöttetek első akar lenni, az legyen mindenki rabszolgája! ⁴⁵Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.”

Ezeket tanítsd és hirdesd! Timóteus megkapta a feladatát.

3-10.v.

Olvasva Pál leveleit többször foglalkozik a tévtanítókkal. Két tulajdonságuk van kiemelve a felfuvalkodás és a haszonlesés. Sajnos voltak olyan helyzetek, amikor a kegyességet nyereségforrásnak tekintették. Az ember ebben az esetben önmagának szerzett tekintélyt és nem Krisztusnak, s egyben az anyagi hasznon volt a hangsúly. Teljes mértékben megosztották az egyházat, a nyereszkesedés vágya vezette őket. A tévtanok hirdetőivel szemben az apostolnak 3 szűrője volt: igazság- nem eltérni Jézus Krisztus beszédétől, egység-bomlasztják a gyülekezetet, indíték.

A hamis tanító minden időben felfuvalkodott, öntelt, tudatlan, s egyben szétdobáló jelleggel van a közösségben. A vitatkozás és a szóharc betegségében szenved. Ő aztán majd mindent megmagyaráz, hogy ő kerüljön ki minden beszélgetésből győztesként.

Azt állítva, hogy ő mindent a gyülekezetért tesz. Megvan a saját igazságuk a bomlott elmével meg nem sokmindent lehet kezdeni. Szeretik az értelmetlen vitákat. Betegnek nevezi őket Pál, míg az apostoli tanítás az egészséges kategóriába tartozik. Ezek mennek az emberi kapcsolatok kárára. Pál következményeket sorol fel: Irigység-haragot ébreszt a másik tehetsége, viszálykodás-állandó versengés, istenkáromlás, gonosz gyanúsítás- amikor nem alakul ki egy bizalmi kapcsolat, mert üldözési mániában szenved az másik fél és úgy gondolja, hogy a másik csak rosszat akarhat tetteivel.

Egyik volt egyetemi tanárunk mondta mindig, hogy nem a gyülekezetből kell élni, hanem a gyülekezetért.

A megbomlott elme és az igazság elvetése mellett a tévtanítól ismertetőjegye, hogy a kegyességet a nyereszkedés eszközének tekintik. Nem az istenfélelem vonzó számukra, hanem hogy ez mit hozhat a számlájukra. A vallás elüzletiesedik, magávallalkozásba megy át, ami már nem szolgálat, mert vannak dolgok, amik nem adhatóak el és nem vehetőek meg. Pál az efféle kegyesség gyakorlását elutasítja.

Egy nagy igazságot mond ki azzal, hogy semmit sem hoztunk a világ, s nem is vihetünk ki semmit belőle. A megalégedésre hív az ige. Csak Istennél nyugodhat meg a mi lelkünk és csak nála van a elégedettség.

Jóbnál is találkozunk ezzel: Jób 1,21: „Meztelenül jöttem ki anyám méhéből, meztelenül is megyek el.” vagy a Prédikátornál 5,15: „¹⁵Ez is fájdalmasan rossz dolog, hogy ahogyan jött, ugyanúgy kell elmennie.” Semmi sem jön velünk az örökkévalóságba.

Ha van élelmünk és ruházatunk az elég. Minden, amire az ember kívánsággal néz egy szerelembe viszi bele, ez pedig a pénz szerelme. A szerelem, ami elveszi az ember esztét, bármit megtesz érte csak mindig többet és többet szerezzen. Megbomlik az elme, amikor már a nyereszkedésen van a hangsúly, másra nem is tud gondolni az ember, hogy hogyan és miből csinálhat többet, s ebbe az eszement veszélyes játékban közben az ember önmagának okoz a legnagyobb fájdalmat. Akik életüket a nyereszkedésre tették fel azok végül elveszítenek mindent.

Mk8,36: „Mit használ ugyanis az embernek, ha az egész világot megnyeri, de élete veszendőbe megy?”

Hogyan viszonyuljon a keresztyén ember az anyagiakhoz? Nem a pénzzel van a gond, hiszen mindnyájan abból élünk, szükségünk van fenntartásunkhoz. A fő rossz a pénz szerelme. S ha körülnézünk világunkban, országunkban, városunkban, gyülekezetünkben, családukbán, személyes kapcsolatainkban, ha elkezdenénk mélyebben szétbontogatni az általunk vélt rosszat a pénz szerelme magyarázatot adna sok mindenre. Nem szolgálhatunk egyszerre Istennek és mamonnak is. Hiszen ennek az istennek is megvan az emberre nézve az ereje-képes az embert bedarálni, elnyelni, lehúzni, mélybe nyomni és megölni. Van a pénznek egyfajta szívünket csapdába ejtő hatalma, a szabadulást egyedül az Istennel megélt kapcsolat gazdagsága adhat.

Jézus megváltott bennünket a Mammon hatalmából. Drága árat fizette értünk, ami aranyban és ezüstben nem kifejezhető, hiszen vérét-életét adta értünk. Gazdag lévén szegénnyé lett értünk, hogy mi hihetetlenül gazdagok legyünk Krisztusban. Ezért adjunk ma hálát! Ámen

Utóima: Kegyelmes Urunk!

Segíts, hogy ne a vagyon utáni vágy és kívánság határozza meg és irányítsa életünket, hogy döntéseinket ne a pénz szerelme vezesse, hanem Tőled tudjuk elkérni a bölcsességet és az erőt, hogy helyes döntéseket tudjunk meghozni életünkben. Segíts, hogy ne tékozzunk ott az időnk, ahol a pénz áll a középpontban, s azt gondolják, hogy minden és mindenki megvehető.

Megvalljuk Előtted, hogy szomjas a szívünk. Sokszor mi magunk sem tudjuk, hogy mire, s miközben a körülöttünk lévő világ kínálataira vággyal tekintünk, azt gondolva, hogy boldogabbak lehetünk, ha nekünk is meglesz mindenünk, addig hajlamosak vagyunk Tőled elfordulni, s időt és erőt fordítani arra, ami csak eszköz és nem szívünk és lelkünk táplálója.

Köszönjük Neked a mai Igétet, köszönjük, hogy ezeken keresztül is megvizsgálász bennünket és rámutatsz terveinkben mindarra, ami bálványá válhat.

Kérünk hatalmaddal légy jelen közösségünkben, hiszen Te vagy az a király, akié minden hatalom és dicsőség, aki lelki gazdagságunk forrása vagy, és akinek az oldalán kifejezhetjük hálánkat mindazért, amink van. Így köszönjük meg, hogy van hol laknunk, van ruhánk és elegendő eledelünk. Köszönjük, hogy gondviselő Atyaként gondoskodsz gyermekeidről.

Kérünk Téged a nyári időszakunkért, őrizz meg bennünket. Könyörgünk táborunkért, hogy Te készítsd a legkisebbek szívét, hogy Igédet, az elkészített történeteket nyitott szívvel tudják fogadni és gyümölcsöt teremjen életükben.

Imádkozunk a kórházi kezelések alatt álló testvérekért, az idősek otthonában lévőkért, a családok békességéért, a gyülekezetek egységéért, országunk jövődöbeli vezetőségéért. Kérünk, legyen meg a Te akaratod életünkben és segíts, hogy alázatos szívvel el is tudjuk fogadni rendelkezéseidet. Az Úr Jézus Krisztusért hallgasd meg imánkat. Ámen

Úri ima:

Áldás: „Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is.”(Mt6,21)

Ének: 269:1-5: „Istenre bízom magamat, magamban nem bízhatom...”